

เรื่องสุนัขๆ

ถ้าสุนัขจรจัดกัดคน ใครจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ระหว่างคนที่ให้อาหารเป็นครั้งคราวด้วยความเมตตา คนที่ให้อาหารหมาเป็นประจำ หรือหน่วยงานราชการเช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล หรือกรมปศุสัตว์

ในกรณีนี้ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า สุนัขจรจัดที่คนให้อาหารเป็นครั้งคราว เป็นบางครั้ง บางโอกาสด้วยความเมตตา รวมถึงคนที่ให้อาหารประจำ แต่ไม่ใช่ผู้รับเลี้ยงรับผิดชอบชีวิตของสุนัขจรจัด ไม่ถือว่าเป็นเจ้าของสุนัขจรจัด โดยมีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๗๖๔/๒๕๕๖ ที่อธิบายในเรื่องนี้ว่า การให้คำนิยามความหมายของคำว่า "เจ้าของสุนัข" หมายความว่ารวมถึง "ผู้ให้อาหารสุนัขเป็นประจำด้วย" มีผลทำให้ประชาชนที่เพียงแต่ให้อาหารแก่สุนัขจรจัดเป็นประจำด้วยความเมตตา ต้องมีภาระหน้าที่ในการพาสุนัขจรจัดไปฝังไม่ใคร่ชิบและจดทะเบียนสุนัขมิเช่นนั้น อาจทำให้บุคคลนั้นกระทำผิดกฎหมาย ทั้งที่หน้าที่ในการจัดการ ควบคุม ดูแลสุนัขจรจัดเป็นหน้าที่ของหน่วยงานราชการแต่หน่วยงานราชการกลับผลักภาระดังกล่าวมาให้กับประชาชน

ดังนั้น การให้บทนิยามดังกล่าวที่ให้หมายความรวมถึง "ผู้ให้อาหารสุนัขเป็นประจำด้วย" จึงเป็นข้อบัญญัติที่สร้างขึ้นตอนโดยไม่จำเป็น สร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควรและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองสูงสุดจึงพิพากษาให้เพิกถอนข้อบัญญัติ ฯ ข้อ ๕ เฉพาะที่ให้ ความหมาย "เจ้าของสุนัข" ว่า "ผู้ให้อาหารสุนัขเป็นประจำด้วย"

เมื่อเป็นกรณีสุนัขจรจัดไม่มีเจ้าของ จะไปบังคับคนที่เลี้ยงประจำมารับผิดชอบก็ไม่ได้ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล หรือกรมปศุสัตว์ ต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ดังคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีที่ อ.๑๗๕๑/๒๕๕๙ ได้วินิจฉัยไว้ว่า เป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือกรมปศุสัตว์ ที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดการดูแลสุนัขจรจัดซึ่งสุนัขเป็นสัตว์ควบคุมตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อสุนัขจรจัดไปทำลายทรัพย์สิน หรือรุมกัดผู้อื่น ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น องค์การบริหารส่วนตำบล หรือกรมปศุสัตว์จึงต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น ตามมาตรา ๖๗ และ มาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาพาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้กับเอกชนผู้ฟ้องคดีนั้นต่อไป

กันทร กฤตราชตน์นันต์
นิติกร